

Interactie als drager van DISCUSSIE

Praat mee over zaken die ons als keurmeesters bezighouden...

Nieuwe terminologie uit de wereld van spindoctors, workshops en seminars? Nee, de **Vereniging van Keurmeesters op Kynologisch Gebied (VKK)** gebruikt deze omschrijving als toelichting op hun bijeenkomst van 9 oktober. 'Kynologisch Lagerhuis' noemt men de uitnodiging aan de leden. En dat 'interactie als drager van discussie' betekent gewoon dat de spelregels uit dit destijds zo populaire tv-programma zijn vertaald richting een discussie met de kynologische keurmeesters...

De panelleden bij het 'Kynologisch Lagerhuis'; van links naar rechts: Rachel Dijkhorst, Jan Coppens, Annette Wijnsouw, John Wauben en Wilma Weijmans.

WAT GAAN WE DOEN?

Wat gaan we doen? staat er in het programma, dat is voorbereid door Birgit Sluiter en Peter van Baaren-Grob. Om er maar meteen zelf het antwoord op te geven: *we hebben de opmerkingen uit de enquête van 2011 meegenomen bij de voorbereidingen en hebben gekozen voor een iets andere vorm, waarbij je actiever betrokken kunt zijn bij de discussies. De zaal wordt in tweeën gedeeld: voorstanders en tegenstanders van een stelling.* De spelregels zijn helder – en dat moet ook wel als kynologen hun standpunten gaan verwoorden. Er zijn vijf panelleden en evenzoveel stellingen. Na de toelichting van het panellid op zijn of haar stelling, wordt de aanwezigen gevraagd om plaats te nemen in het vak van de voorstanders dan wel in dat van de tegenstanders. In maximaal één minuut mag men een reactie geven – voor of tegen – richting panellid dat de stelling heeft ingebracht. Om en om komt er een voor- en een tegenstander aan het woord. De zaak wordt in goede banen geleid door Rony ‘Witteman’ Doedijns, die een onverbiddelijke gespreksleider blijkt te zijn tussen de circa vijftig aanwezigen. De panelleden zijn Jan Coppens, Wilma Weijmans, Rachel Dijkhorst, John Wauben en Annette Wijnsouw en in die volgorde verdedigen zij een stelling: vóór of tégen.

STELLING 1 – SOCIAL MEDIA

Social media is een communicatiemiddel van deze tijd, ook voor ons als keurmeesters: ‘vind ik leuk’ moet kunnen, ook buiten de show.

Jan Coppens verdedigt deze stelling; hij is het ermee eens. Maar wel met een aantal kanttekeningen: ‘doe aan zelfbescherming’, ‘reageer correct’, ‘blijf altijd netjes’, ‘voel je niet geremd om leuke dingen ook leuk te vinden’, ‘social media kent veel mogelijkheden,

ga er zorgvuldig mee om’. Het ‘voor’ en ‘tegen’ vak komen in beweging en het overgrote deel van de keurmeesters blijkt voor te zijn. Er tekent zich hier en daar wel een generatiekloof af... Sommigen vragen zich af wat de toegevoegde waarde van – bij voorbeeld – facebook is en wijzen op de gevaren van roddel en achterklap en de pogingen keurmeesters te ‘verleiden’ met foto’s en showuitslagen. Wijze slotopmerkingen sluiten dit eerste deel van het debat af: *‘Je hebt facebook zelf in de hand, want je hebt zelf de controle over wie je wat wilt melden’* en *‘Het is een modern communicatiemiddel dat niet meer weg te denken is; hou altijd de pet van keurmeester op als je er gebruik van maakt.’*

STELLING 2 – VOORKENNIS

Ik laat mijn voorkennis niet van invloed zijn op mijn keuring. Wilma Weijmans is het eens met deze stelling. Haar voorbeeld is een hond met een fout gebit of een knikstaart. Je weet dat het er is (geweest), maar in de showring is er niets (meer) van te zien. Mijn keuring is op dát moment, aldus Wilma, en voorkennis speelt dan géén rol. Er vindt een kleine volksverhuizing plaats, want

DE PANNELLEDEN:

Jan Coppens: keurmeester voor o.a. rasgroep 6 en 10.

Wilma Weijmans: keurmeester voor o.a. rassen in groep 8 en 9.

Rachel Dijkhorst: keurmeester voor o.a. rasgroep 1 en 4.

John Wauben: keurmeester voor o.a. rasgroep 1, 4, 6 en 10.

Annette Wijnsouw: keurmeester voor o.a. rassen in groep 2, 3, 5 en 7.

bijna alle keurmeesters gaan in het ‘voor’ vak zitten. De discussie verplaatst zich al snel in de richting van verschillende vormen van voorkennis: het feit dat dezelfde honden wel heel erg vaak de groep winnen en dat het keuren van honden die in de kampioensklas staan eigenlijk ook een soort voorkennis is. Het hele scala van mogelijkheden komt voorbij, waarbij ook de social media en de kynologische bladen worden betrokken. Want publiceren laatstgenoemde niet elke maand al die foto’s van die winnaars op vorige shows? Is dat voorkennis? Van de soms ‘ongezonde’ banden tussen exposanten, (groeps)keur-

Om en om komt er een voor- en een tegenstander aan het woord.

meesters, sponsoren enzovoort heeft men in het afgelopen weekend op de Euro Dog Show in Roemenië nog kunnen 'genieten'. Exposanten spreken daar hardop, aan de ring, over hun succesvolle ingrepen bij honden. Als de discussie zich daarop toespitst, sust 'Witteman' de gemoederen: *'Onze normen en waarden zijn soms anders dan in de landen om ons heen.'* Dat is een understatement.

Als de discussie weer gaat over het al dan niet meenemen van voorkennis bij een keuring, blijken de meningen toch wat verdeelder te zijn, maar dan heeft Wim Wellens de uitsmijter paraat: *'Als goede katholieken zeiden wij vroeger: 'niet wetend is niet zondigen.'*

STELLING 3 – SHOWKLAAR

Elk ras zou showklaar gemaakt mogen worden. Rachel Dijkhorst voegt meteen een vraag aan haar stelling toe: wat is showklaar maken? Het FCI reglement, aldus Rachel, heeft daarover een heldere regel: *Het is verboden een hond met een middel te behandelen dat de structuur, kleur of vorm van de vacht, huid of neus verandert. Alleen trimmen en knippen, kammen en borstelen is toegestaan. Het is ook verboden een hond, langer dan noodzakelijk voor de voorbereiding, vastgebonden te laten staan op een trimtafel.*

En weer komt de show in Roemenië om de hoek kijken, want daar was werkelijk van alles te zien: haarstukjes, oren verven, ogen bijwerken met eyeliner, enzovoort. Rachel is voor deze stelling, maar er is wel een grens. De meeste van de aanwezigen zijn ook voor, maar er wordt benadrukt dat het verzorgen van een hond – wassen, nagels knippen, tanden schoonmaken enzovoort – ook moet gebeuren zonder dat de hond naar een show gaat. Het 'in model' knippen van werkhondenrassen en krijten van diverse

De zaal wordt in tweeën gedeeld; de voorstanders en de tegenstanders van een stelling.

terrierrassen, om maar een paar voorbeelden te noemen, wijst men af. Helaas is de conclusie dat excessen in showklaar maken niet zelden door keurmeesters worden beloond; men zou meer moed moeten hebben om 'faking' te bestraffen door de hond bij de keuring terug te zetten. Ook bij deze stelling over 'mooi maken' is er een mooi slotakkoord. Regina Tromp: *'Toen ik, jaren geleden, met mijn hond bij mevrouw Van Ommen Kloeke in de ring stond, zei ze: 'Kindje, jouw hond moet eruit zien als een bruidje in de bruidsnacht.'*

STELLING 4 – RSI

Deze afkorting vereist een kleine toelichting. Het R(as) S(pecificke) I(nstructies) is een document waarnaar de Nederlandse keurmeesters moeten keuren. Van een aantal hondenrassen is daarin vastgelegd welke uiterlijke kenmerken schadelijk zijn in het licht van gezondheid, gedrag en welzijn. Omdat keurmeesters hun bevindingen in de showring schriftelijk moeten rapporteren, worden de in het document genoemde hondenrassen gevolgd. Omdat een keurmeester in de meeste gevallen geen dierenarts is,

moet deze op het oog afgaan en kan slechts zaken rapporteren als 'te dik', 'ademnood', 'problemen bij het bewegen', enzovoort.

De stelling is: **RSI – de keurmeester als dierenarts.** John Wauben is tégen de stelling. In zijn beleving gaat het hier om de dingen die je als keurmeester kunt zien, niet om de interne problemen. Het RSI is, aldus John, geen 'dierenarts document', maar is bedoeld om ons een spiegel voor te houden. Het is dé uitgelezen mogelijkheid om honden die lijden onder hun uiterlijk op shows lager te plaatsen. En dan is ineens het 'voor' vak helemaal leeg; iedereen is tegen de stelling dat dit document de keurmeester zou laten functioneren als dierenarts. Iedereen... behalve de aanwezige keurmeester/dierenarts. Hij is van mening dat we de balans niet moeten laten doorslaan. Het RSI zou nu ook tegen de hond kunnen worden gebruikt, maar het gaat om de excessen. We moeten, aldus spreker, wel oppassen dat het type wordt behouden; gangwerken van honden zijn nu eenmaal type gebonden. Vooral de Engelse Bulldog wordt als voorbeeld genoemd, hoewel men van mening is dat er al vooruitgang te

bespeuren valt en dat dit ras 'gezonder wordt qua rochelen'. De aanwezigen zijn het er over eens dat we in Nederland geen 'Engelse zaken' moeten hebben, daarbij doelend op honden die, voordat ze de erering in gaan, worden gecontroleerd op afwijkingen en dan alsnog kunnen worden uitgesloten van deelname aan de groepskeuringen. Bepaalde hondenrassen testen voordat ze überhaupt de showring in gaan, verdient verreweg de voorkeur. Als tegenstander van de stelling, benadrukt John Wauben nog eens dat gedrag nummer één is: *'Geen gewenst gedrag? Dan de ring uit!'* Een ferme uitspraak, maar wel met een kanttekening van een van de andere panelleden: *'Rastypisch gedrag moet wel in ere worden gehouden! Een molosser benader je nu eenmaal anders dan een windhond en zij jou... Dat moet je als keurmeester weten.'*

STELLING 5 – VERZAMELAARS

De stelling die Annette Wijnsouw krijgt voorgelegd is: **Ons huidige examensysteem lokt geen verzamelaars uit.** Annette is tegen, ons (keurmeester)examensysteem lokt

wél verzamelaars uit. Zij meldt nog iemand te zijn uit de tijd van jaren voorbereiding op een examen, van fokkers bezoeken, van studeren op een ras, affiniteit ermee hebben. Ze mist nu vaak de betrokkenheid en de passie.

Een groot deel van de aanwezigen verhuist naar het 'tegen' vak, waarmee ze het met Annette eens zijn. John Wauben brengt enige nuances opzichte van het verleden aan: *'Het kan toch niet meer zo zijn dat je 15 jaar op een examen moet wachten! Wij hebben één van de beste examensystemen ter wereld.'* De tegenstanders zijn van mening dat de compacte examens – met maar twee honden om te beoordelen – het verzamelen in de hand werken. Zij pleiten ervoor dat bij een compact examen altijd een rasspecialist als examiner aanwezig is, om kwaliteit te waarborgen. De aanwezigen raken bij dit onderwerp goed op stoom; men verwondert zich over het feit dat er mensen zijn die examens kunnen doen zonder dat ze ooit een voet in de showring hebben gezet en dat terwijl de regels van de FCI heel duidelijk zijn over de eisen ten aanzien van een examen-

kandidaat. Een argument dat pleit voor het 'verzamelen' van rassen om examens in te doen, is dat keurmeesters die slechts één ras mogen keuren voor de (inter)nationale tentoonstellingen veel te duur en dus oninteressant zijn. Blijft overeind dat aspiranten na het behalen van het examen Exterieur en Bewegingsleer (E&B) de gelegenheid hebben om snel rassen te gaan verzamelen en strategisch examens te gaan doen, zodat men langs de kortste weg het meeste resultaat kan behalen. Vervlakking ligt dan op de loer.

Pluspunt is dat de aanwezigen toch over het algemeen blij zijn met het huidige examensysteem en met de mogelijkheid dat nu relatief snel examens kan worden gedaan als men daar aan toe is. Meer openheid in de richting van de rasverenigingen is een wens.

Het is de avond van de spreuken, want deze discussie wordt afgesloten met: *'Ieder nadeel heb z'n voordeel'* en met de oproep: *'Laten we niet roomser zijn dan de paus.'*

EN NU?

Bij vrijwel alle stellingen zijn er, behalve de voor- en de tegenstanders, ook keurmeesters die – letterlijk – een beetje in het midden blijven hangen. Ze zijn wel voor of tegen, maar met 'maren' of 'mitsen'. In een polderend land als het onze kan dat ook bijna niet anders. Buiten het feit dat het een bijzonder genoeglijke avond is geweest, met een open discussie waarbij aan interactie geen gebrek is, rijst de vraag of aan dit 'Kynologisch Lagerhuis' een vervolg wordt gegeven. Een vervolg in die zin dat het bestuur van de VKK 'iets doet' met de meningen, zorgen en suggesties van haar leden. Bijna alle reacties op stellingen bieden daarvoor aanknopingspunten, met een lichte voorsprong voor stelling 5. ■

V.l.n.r.: panellid Wilma Weijmans, VKK voorzitter Rony Doedijns en organisatrice van het Kynologisch Lagerhuis, Birgit Sluiter.